

Ipilimumab

Ipilimumab (YERVOY®) to lek immunoterapeutyczny. Używa się go do leczenia kilku rodzajów nowotworów.

Na tej stronie

- [Czym jest ipilimumab?](#)
- [Jak podawany jest ipilimumab](#)
- [Skutki uboczne](#)
- [Skutki uboczne występujące podczas leczenia](#)
- [Główne skutki uboczne](#)
- [Inne możliwe skutki uboczne](#)
- [Inne informacje](#)
- [Jak możemy pomóc?](#)

Czym jest ipilimumab?

Ipilimumab (YERVOY®) wykorzystywany jest do leczenia:

- zaawansowanego czerniaka,
- zaawansowanego raka nerki (nerkowokomórkowego),
- niedrobnokomórkowego raka płuc (NDRP),
- międzybłoniaka opłucnej.

Lek ten może być także niekiedy używany do leczenia innych nowotworów. Podane tutaj informacje najlepiej czytać w połączeniu z naszymi ogólnymi informacjami o rodzaju nowotworu, na który cierpi dana osoba.

Ipilimumab to lek immunoterapeutyczny. Bywa nazywany także inhibitorem punktów kontrolnych. Zanim pacjent wyrazi zgodę na leczenie, lekarz ma obowiązek poinformować go o tym leczeniu i możliwych skutkach ubocznych.

Jak podawany jest ipilimumab

Ipilimumab podaje się w trybie ambulatoryjnym. Ipilimumab można przyjmować sam lub razem z innymi lekami antynowotworowymi, takimi jak niwolumab.

Podczas leczenia zazwyczaj odbywa się wizyty u onkologa, pielęgniarki specjalisty i farmaceuty specjalisty. W niniejszej broszurze osoby te nazywamy odpowiednio: lekarzem, pielęgniarką lub farmaceutą.

Przed dniem lub w dniu podania leku pielęgniarka lub pracownik laboratorium może pobrać od pacjenta próbkę krwi.

Przed rozpoczęciem leczenia pacjent zostaje zbadany przez lekarza lub pielęgniarkę. Przeprowadza się rozmowę z pacjentem na temat wyników badania krwi oraz jego samopoczucia. Jeśli wyniki badania krwi są prawidłowe, farmaceuta przygotowuje leki.

Ipilimumab podaje się w formie kroplówki (wlewu dożylnego). Trwa to około 90 minut.

Przebieg leczenia

Zazwyczaj podaje się ipilimumab co trzy tygodnie, w trakcie maksymalnie czterech zabiegów. Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta omawia z pacjentem plan leczenia.

Skutki uboczne

Opisujemy tutaj główne skutki uboczne leczenia. Przedstawiamy także niektóre inne możliwe skutki uboczne.

U jednej osoby mogą wystąpić niektóre z opisanych tutaj skutków ubocznych, jednak mało prawdopodobne jest, że wystąpią u niej wszystkie. Jeśli dana osoba przyjmuje także inne leki przeciwnowotworowe, może odczuwać skutki uboczne, które nie zostały tutaj omówione. O zaobserwowanych skutkach ubocznych należy zawsze poinformować lekarza, pielęgniarkę lub farmaceutę.

Lekarz może przepisać leki, które pomogą ograniczyć niektóre ze skutków ubocznych. Należy przyjmować leki ściśle według zaleceń pielęgniarki lub farmaceuty. Dzięki temu istnieje wyższe prawdopodobieństwo ich skuteczności. Informacji na temat łagodzenia skutków ubocznych udziela pielęgniarka. Większość skutków ubocznych zaczyna ustępować po zakończeniu leczenia.

Poważne lub później występujące skutki uboczne

Niektóre metody leczenia nowotworów mogą mieć poważne skutki uboczne. W rzadkich przypadkach mogą być one zagrożeniem dla życia. Lekarz lub pielęgniarka może wyjaśnić ryzyko wystąpienia takich skutków ubocznych u danej osoby.

Opisane tutaj leczenie może mieć skutki uboczne, które wystąpią po jakimś czasie. Mogą ujawnić się kilka tygodni, miesięcy czy nawet ponad rok po zakończeniu leczenia.

W razie wystąpienia jakichkolwiek objawów lub skutków ubocznych podczas leczenia lub po jego zakończeniu należy natychmiast skontaktować się z lekarzem lub szpitalem. Skutki uboczne mogą mieć poważne konsekwencje, jeśli nie będą leczone.

Karta ostrzegawcza pacjenta

Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta da pacjentowi kartę z informacjami o jego leczeniu. Ważne jest, aby podczas leczenia i po jego zakończeniu zawsze mieć tę kartę przy sobie. Należy okazać ją każdemu lekarzowi lub innemu pracownikowi opieki zdrowotnej, z którym ma się do czynienia.

Kontakt ze szpitalem

Pielęgniarka przekaze numery telefonów do szpitala. Jeśli pacjent poczuje się źle lub będzie potrzebować porady, może zadzwonić pod podane numery o dowolnej porze dnia lub nocy. Należy zapisać te numery w telefonie lub trzymać je w bezpiecznym miejscu.

Czasami skutki uboczne mogą stać się poważne bardzo szybko. W przypadku pojawienia się nowych objawów lub skutków ubocznych należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem.

Więcej informacji

Nie możemy wymienić wszystkich możliwych skutków ubocznych tego leczenia. Istnieją pewne rzadko występujące skutki uboczne, które nie zostały tutaj przedstawione. Szczegółowe informacje można znaleźć w elektronicznym Kompendium Leków (eMC).

Skutki uboczne występujące podczas leczenia

Reakcja alergiczna

Niektórzy pacjenci wykazują w trakcie leczenia reakcję alergiczną na opisane tutaj leki. Niektóre z możliwych objawów reakcji alergicznej:

- uczucie gorąca lub rozpalenie widoczne na twarzy,
- dreszcze,
- świąd,
- wysypka na skórze,
- zawroty głowy,
- ból głowy,
- uczucie duszności lub świszczący oddech,
- obrzęk twarzy lub ust,
- ból pleców, brzucha lub w klatce piersiowej.

W trakcie leczenia pielęgniarka kontroluje stan pacjenta pod kątem ewentualnych oznak reakcji alergicznej. Jeśli pacjent poczuje się źle lub wystąpią u niego którekolwiek z powyższych objawów, powinien niezwłocznie poinformować o tym pielęgniarkę. Jeśli reakcja alergiczna zostanie potwierdzona, pacjent zostanie szybko poddany leczeniu.

Czasami reakcja występuje kilka godzin po zabiegu. W razie wystąpienia powyższych objawów lub złego samopoczucia po przyjeździe do domu pacjent powinien natychmiast skontaktować się ze szpitalem.

Ból wzdłuż żyły

Opisane tu leczenie może powodować ból w miejscu podania kroplówki (wlewu) lub wzdłuż żyły. Jeśli pacjent odczuwa ból, powinien niezwłocznie poinformować o tym pielęgniarkę lub lekarza, by mogli skontrolować stan miejsca podania leku. Można podawać lek wolniej lub przepłukać to miejsce większą ilością płynu w celu zmniejszenia bólu.

Główne skutki uboczne

Niektóre z opisanych tutaj skutków ubocznych występują rzadko. Ważne jest jednak, aby o nich wiedzieć. Mogą one stać się poważne, jeśli pacjent spróbuje leczyć się sam. W każdym przypadku wystąpienia opisanych tutaj skutków ubocznych podczas leczenia lub po jego zakończeniu należy natychmiast skontaktować się z lekarzem lub szpitalem.

Biegunka lub bóle brzucha

Pacjent może mieć biegunkę lub bóle brzucha.

W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem:

- oddawanie stolca częściej niż 4 razy dziennie,
- budzenie się w nocy w celu oddania stolca,
- ból brzucha,
- wymioty,
- krew lub śluz w stolcu,
- gorączka wynosząca ponad 37,5°C (99,5°F).

Niekiedy trzeba udać się do szpitala w celu otrzymania płynów w postaci kroplówki (wlewu) lub poddania się innemu leczeniu, np. przyjęcia sterydów.

Zmiany skórne

Opisane tutaj leczenie może powodować zmiany skórne, w tym:

- wysypkę,
- świąd,
- pojawienie się białych lub jaśniejszych plam na skórze.

Jeśli pacjent przebywa na słońcu, powinien stosować krem przeciwsłoneczny z wysokim filtrem (co najmniej SPF 30), aby chronić skórę. Należy zawsze niezwłocznie poinformować lekarza lub pielęgniarkę o zauważeniu jakichkolwiek zmian skórnych podczas leczenia lub po jego zakończeniu. W takim przypadku pacjent może być zmuszony używać kremów, przyjmować sterydy lub inne leki. Lekarz może przerwać leczenie do czasu poprawy stanu skóry.

W rzadkich przypadkach występują zdecydowanie poważniejsze zmiany skórne. Może pojawić się wysypka, następnie pęcherze, a później skóra może się łuszczyć. Pacjent może też czuć się źle i mieć objawy grypopodobne, takie jak wysoka temperatura i ból stawów. Należy natychmiast skontaktować się z lekarzem lub szpitalem, jeśli wystąpią którekolwiek z tych objawów.

Wpływ na funkcjonowanie płuc

Opisane tutaj leczenie może powodować zmiany w płucach. W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu którejkolwiek z poniższych zmian należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem:

- duszności,
- kaszel,
- świszczący oddech,
- gorączka wynosząca ponad 37,5°C (99,5°F).

Jeśli wcześniej występujące problemy z oddychaniem nasiliły się, również należy poinformować o tym lekarza. Pacjent może zostać skierowany na badania w celu sprawdzenia funkcjonowania jego płuc. W takiej sytuacji pacjent może być zmuszony przyjmować sterydy lub inne leki.

Wpływ na wątrobę

Opisana tutaj terapia może wpłynąć na funkcjonowanie wątroby. Krew pacjenta będzie regularnie poddawana badaniom w celu kontroli stanu wątroby. Jeśli badania krwi wykażą zmiany w funkcjonowaniu wątroby, lekarz może przepisać pacjentowi sterydy.

Czasami zmiany dotyczące wątroby mogą być poważne. W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregośkolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem:

- zażółcenie skóry lub oczu,
- duża senność,
- ciemny mocz,
- niewyjaśnione sinienie lub krwawienie,
- utrata apetytu.

Do momentu regeneracji wątroby pacjent może otrzymywać sterydy lub inne leki oraz być monitorowany.

Uczucie słabości, drętwienia i mrowienia

Opisane tutaj leczenie może wpływać na układ nerwowy. Nie jest to często występujący skutek, ale może mieć poważne konsekwencje, jeśli nie będzie leczony. Ten skutek uboczny może mieć na początku łagodną postać. W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregośkolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się z lekarzem:

- kłopoty z zapinaniem guzików lub wykonywaniem innych precyzyjnych zadań,
- uczucie słabości, drętwienia lub mrowienia w rękach, nogach lub twarzy,
- bóle głowy,
- niewyjaśniony ból w innych częściach ciała.

W takiej sytuacji pacjent może być zmuszony przyjmować sterydy lub inne leki.

Wpływ na nerki

Opisane tutaj leczenie może wpłynąć na funkcjonowanie nerek. Nie jest to często występujący skutek, ale może mieć poważne konsekwencje, jeśli nie będzie leczony. Aby sprawdzić, czy nerki funkcjonują prawidłowo, regularnie przeprowadza się badania krwi. Jeśli badania krwi wykażą zmiany w funkcjonowaniu nerek, lekarz może przepisać pacjentowi sterydy lub inne leki.

W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem:

- nieoddawanie moczu w ogóle,
- oddawanie bardzo małych ilości moczu.

Zmiany hormonalne

Opisane tutaj leczenie może wpłynąć na wytwarzanie hormonów przez organizm. Hormony kontrolują wiele różnych procesów zachodzących w organizmie. Aby sprawdzać poziom niektórych hormonów, pacjent będzie poddawany regularnym badaniom krwi. Lekarz może przepisać pacjentowi leki kontrolujące poziom hormonów oraz zmniejszające ryzyko wystąpienia skutków ubocznych takich jak:

- wzmożone pocenie się,
- przyrost lub utrata wagi,
- zawroty głowy lub omdlenia,
- wzmożone uczucie głodu lub pragnienia,
- utrata popędu seksualnego,
- częstsze niż zazwyczaj oddawanie moczu,
- bóle głowy, które nie ustępują.

W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z tych objawów należy natychmiast poinformować o nich lekarza.

Wpływ na funkcjonowanie serca

Leczenie to może wpływać na sposób pracy serca. Nie jest to częste, ale może mieć poważne skutki. Pacjent może zostać poddany badaniom w celu sprawdzenia pracy jego serca. Mogą być one wykonywane przed leczeniem, w jego trakcie i po nim.

W przypadku wystąpienia któregokolwiek z poniższych objawów w trakcie leczenia lub po jego zakończeniu należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem pod całodobowym numerem podanym przez szpital:

- ból lub ucisk w klatce piersiowej,
- duszności,
- zawroty głowy,
- zmiany rytmu serca.

Takie objawy mogą być także wynikiem innych chorób, ale ważne jest, aby zgłosić się na badanie do lekarza. Jeśli nie można połączyć się z lekarzem, należy zadzwonić pod numer **111**, pod którym można uzyskać **pilną poradę w ramach NHS**.

Jeśli objawy wywołane są przez opisane tutaj leczenie, pacjent może potrzebować sterydów. Przez jakiś czas jego stan może być monitorowany w szpitalu.

Inne możliwe skutki uboczne

Uczucie zmęczenia

Uczucie zmęczenia jest częstym skutkiem ubocznym opisanego tutaj leczenia. Czasami jest jednak również oznaką, że terapia wpływa na poziom hormonów lub nerwy. Może to wymagać leczenia.

W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się z lekarzem:

- pogłębiające się uczucie zmęczenia,
- osłabienie lub dreszcze.

W razie odczuwania senności nie należy prowadzić pojazdów ani używać maszyn.

Nudności

Ipilimumab może wywoływać nudności. Lekarz może przepisać leki przeciwwymiotne. Zawsze należy zgłosić lekarzowi odczuwane nudności lub wymioty. Może on przepisać inne leki przeciwwymiotne, które okażą się skuteczniejsze.

Brak apetytu

Leczenie tym lekiem może mieć wpływ na apetyt. Nie należy martwić się w przypadku utraty apetytu trwającej jeden lub dwa dni. Jeśli jednak apetyt nie wróci po kilku dniach lub pacjent chudnie, należy powiedzieć o tym pielęgniarce lub dietetykowi. Mogą oni udzielić porad w tym zakresie. Mogą zalecić przyjmowanie suplementów diety lub napojów albo zasugerować zmianę diety lub zwyczajów żywieniowych, aby pomóc pacjentowi.

Bolące jama ustna i gardło

Przyjmowanie opisanego tutaj leku może wywołać ból jamy ustnej i gardła. Pacjent może też doświadczać owrzodzeń jamy ustnej. Może to spowodować zwiększoną podatność na infekcje jamy ustnej lub gardła. Zęby lub protezy należy myć miękką szczoteczką rano i wieczorem oraz po posiłkach.

W razie bólu jamy ustnej lub gardła należy:

- powiedzieć o tym pielęgniarce lub lekarzowi – mogą oni zalecić płyn do płukania jamy ustnej lub odpowiednie leki,
- pić dużo płynów,
- unikać alkoholu, tytoniu i pokarmów, które mogą podrażniać jamę ustną.

W niektórych przypadkach ssanie kostek lodu może pomóc złagodzić ból jamy ustnej lub gardła. Nie należy jednak ssać lodu w przypadku korzystania z radioterapii obejmującej głowę lub szyję. Może to wywołać obrażenia.

Zaparcia

Opisana tutaj metoda leczenia może wywoływać zaparcia. Zaparcie oznacza niemożność oddawania stolca tak często, jak zwykle. Czynność ta może być trudna lub bolesna. Oto kilka rad, które mogą pomóc:

- Należy pić co najmniej 2 litry (3½ pinty) płynów dziennie.
- Należy jeść produkty spożywcze zawierające duże ilości błonnika, takie jak owoce, warzywa i chleb pełnoziarnisty.
- Należy regularnie wykonywać niezbyt forsowne ćwiczenia fizyczne, takie jak krótkie spacerki.

W przypadku zaparcia należy poprosić personel szpitalny o poradę. Aby pomóc, lekarz może przepisać środki przeczyszczające.

Ból

Czasami odczuwalny jest ból w okolicy objętej nowotworem. Jeśli ból wystąpi, należy poinformować o tym lekarza. Może on przepisać leki przeciwbólowe lub inne leki, które pomogą przy tej dolegliwości. Jeśli ból nie ustąpi, należy to również zgłosić lekarzowi.

Ból mięśni i stawów

Opisane tutaj leczenie może wywoływać ból lub osłabienie mięśni, a także sztywność, ból lub obrzęk stawów. W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się z lekarzem:

- ból, który nie występował wcześniej,
- sztywność stawu, która nie występowała wcześniej,
- opuchnięte lub zaczerwienione stawy.

Pacjent może otrzymać sterydy lub inne leki, np. przeciwbólowe.

Zmiany dotyczące włosów

Włosy mogą się przerzedzić. Można też zauważyć zmiany w kolorze włosów podczas leczenia. Włosy zaczną odrastać po zakończeniu leczenia. Pielęgniarka udzieli porad na temat radzenia sobie z wypadaniem włosów.

Zaburzenia widzenia

Opisane tutaj leczenie może wpływać na oczy i wzrok. W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się z lekarzem:

- ból lub obrzęk oczu,
- wrażliwość oczu na światło,
- zmiany dotyczące wzroku.

W takiej sytuacji pacjent może być zmuszony przyjmować sterydy lub inne leki. Może także musieć poddać się badaniu okulistycznemu.

Gromadzenie się płynów

Pacjent może przybrać na wadze albo mieć opuchniętą twarz, kostki lub nogi. Zazwyczaj stan ten powoli ustępuje po zakończeniu leczenia. Lekarz może przepisać leki, które pomogą zmniejszyć obrzęk.

Anemia (niski poziom krwinek czerwonych)

Opisane tutaj leczenie może zmniejszyć liczbę krwinek czerwonych. Krwinki czerwone transportują tlen po całym organizmie. Jeśli liczba krwinek czerwonych jest niska, nazywa się to niedokrwistością (anemią). W takiej sytuacji mogą wystąpić objawy takie jak:

- bladość skóry,
- brak energii,
- duszności,
- zawroty głowy.

W przypadku wystąpienia tych objawów należy poinformować o nich lekarza lub pielęgniarkę.

W razie znacznej anemii może zaistnieć potrzeba podania kroplówki uzupełniającej poziom krwinek czerwonych. Nazywa się to transfuzją krwi.

Inne informacje

Ryzyko wystąpienia zakrzepu

Nowotwór i niektóre leki przeciwnowotworowe mogą zwiększać ryzyko wystąpienia zakrzepu. Objawy zakrzepu to między innymi:

- pulsujący ból, zaczerwienie lub opuchlizna nogi albo ramienia,
- nagła utrata tchu lub atak kaszlu,
- ostry ból w klatce piersiowej, który może pogarszać się, gdy pacjent kaszle lub bierze głęboki wdech.

Jeśli u pacjenta wystąpią którekolwiek z wyżej wymienionych objawów, powinien natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod otrzymany całodobowy numer telefonu. Jeśli nie można połączyć się z lekarzem, należy zadzwonić pod numer **111**, pod którym można uzyskać **pilną poradę w ramach NHS**. Zakrzepy są groźne, jednak lekarz może zapisać leki rozrzedzające krew (antykoagulanty). Lekarz lub pielęgniarka może udzielić więcej informacji na ten temat.

Można obniżyć ryzyko powstania zakrzepu poprzez:

- utrzymywanie aktywności fizycznej podczas terapii,
- picie dużej ilości płynów, szczególnie wody.

W celu zapobieżenia zakrzepom podaje się czasem antykoagulanty.

Prowadzenie pojazdów mechanicznych

Ipilimumab może wpływać na zdolność prowadzenia pojazdów mechanicznych. Nie należy prowadzić pojazdów w przypadku:

- zawrotów głowy,
- nieostrego widzenia,
- uczucia silnego zmęczenia.

W razie potrzeby uzyskania dodatkowych informacji należy porozmawiać z lekarzem.

Inne leki

Niektóre leki mogą wpływać na działanie opisanej tutaj terapii lub być dla pacjenta szkodliwe w trakcie jej stosowania. Należy zawsze powiedzieć onkologowi o wszystkich lekarstwach, które pacjent przyjmuje lub planuje przyjmować, w tym:

- lekach przepisanych przez lekarza,
- lekach kupowanych bez recepty w aptece lub innym sklepie,
- witaminach, lekach ziołowych i uzupełniających formach leczenia.

Należy poinformować innych lekarzy, farmaceutów i dentystów, którzy przepisują pacjentowi leki, że przyjmuje on terapię przeciwnowotworową opisaną w tej broszurze.

Na stronie elektronicznego Kompendium Leków (eMC) można znaleźć więcej informacji na temat tej terapii.

Szczepienia

Szczepienia mogą zmniejszyć ryzyko wystąpienia niektórych zakażeń. Lekarz lub pielęgniarka może porozmawiać z pacjentem o szczepieniach.

Lekarze zazwyczaj zalecają, aby osoby cierpiące na nowotwór zaszczepiły się przeciwko grypie i koronawirusowi. Są to szczepionki inaktywowane, które mogą pomóc w zmniejszeniu ryzyka zakażenia. Osoby z osłabionym układem odpornościowym mogą je otrzymać, ponieważ nie są to szczepionki żywe.

Jeśli układ odpornościowy jest słaby, należy unikać szczepionek żywych. Jest to spowodowane tym, że mogą one wywołać złe samopoczucie. Szczepionki żywe zawierają bardzo słabą wersję choroby, przeciwko której są podawane. Więcej informacji na temat szczepionek żywych i inaktywowanych może udzielić lekarz onkolog lub lekarz pierwszego kontaktu.

Antykoncepcja

W trakcie leczenia należy powstrzymać się od stosunków seksualnych, których celem jest poczęcie dziecka. Leki chemioterapeutyczne mogą uszkodzić rozwijający się płód. Ważne jest, aby podczas leczenia i przez jakiś czas po jego zakończeniu stosować antykoncepcję. Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta udzieli więcej informacji na ten temat.

Karmienie piersią

Zaleca się, aby nie karmić piersią podczas leczenia oraz przez pewien czas po jego zakończeniu. Jest to spowodowane faktem, iż leki mogą przedostać się do organizmu dziecka z mlekiem matki.

Lekarz lub pielęgniarka może udzielić więcej informacji na ten temat.

Płodność

Niektóre leki przeciwnowotworowe mogą wpływać na możliwość zajścia w ciążę lub zapłodnienia. W razie zaniepokojenia tym faktem należy porozmawiać o tym z lekarzem przed rozpoczęciem leczenia.

Leczenie z przyczyn nienowotworowych i leczenie stomatologiczne

W razie potrzeby uzyskania pomocy lekarskiej z powodów niezwiązanych z nowotworem należy zawsze poinformować lekarza i pielęgniarkę, że jest się objętym leczeniem przeciwnowotworowym. Należy okazać im kartę ostrzegawczą pacjenta. Należy podać dane kontaktowe onkologa prowadzącego, aby personel medyczny mógł się z nim skonsultować.

Jeśli potrzebne jest leczenie dentystyczne, należy porozmawiać z onkologiem lub pielęgniarką. Zawsze należy poinformować stomatologa o przyjmowanym leczeniu przeciwnowotworowym.

Właściwa opieka i wsparcie dla pacjentów

Jeżeli pacjent ma nowotwór i nie mówi po angielsku, może się obawiać, że to wpłynie na jego leczenie i opiekę. Zespół opieki zdrowotnej powinien jednak zaoferować każdemu pacjentowi poziom opieki i wsparcia oraz informacje, które spełniają jego potrzeby.

Wiemy, że czasami ludzie mogą doświadczać dodatkowych trudności, próbując uzyskać właściwe wsparcie. Na przykład jeśli ktoś pracuje zawodowo lub ma rodzinę, może być mu trudno znaleźć czas, aby zgłaszać się na wizyty w szpitalu. Może także martwić się o pieniądze i koszty dojazdu. Wszystko to może wywoływać stres i można nie wiedzieć, jak sobie z tym poradzić.

Pomoc jest jednak dostępna. Nasza telefoniczna linia wsparcia może zaoferować w języku pacjenta poradę dotyczącą takiej sytuacji. Można rozmawiać z pielęgniarkami, doradcami finansowymi, doradcami zajmującymi się świadczeniami społecznymi czy pracą zawodową. Osobom z nowotworami oferujemy także dotacje od fundacji Macmillan. Są to jednorazowe kwoty pieniędzy, które można przeznaczyć na takie wydatki, jak parking szpitalny, przejazdy, opiekę nad dziećmi czy rachunki za ogrzewanie.

Możliwość rozmowy z organizacją Macmillan w swoim języku ojczystym

Można zadzwonić do organizacji Macmillan pod bezpłatny numer 0808 808 00 00 i porozmawiać z nami w swoim języku ojczystym za pośrednictwem tłumacza. Pacjent może porozmawiać z nami o swoich obawach i kwestiach medycznych. Po uzyskaniu połączenia telefonicznego wystarczy powiedzieć po angielsku nazwę swojego języka. Nasza infolinia jest czynna 7 dni w tygodniu w godzinach od 8:00 do 20:00.

Ostatnia redakcja tekstu: kwiecień 2021 r.

Następna planowana redakcja tekstu: październik 2023 r.

© Macmillan Cancer Support 2022 – organizacja charytatywna zarejestrowana w Anglii i Walii (261017), Szkocji (SC039907) oraz na Wyspie Man (604), działająca także w Irlandii Północnej. Spółka z odpowiedzialnością ograniczoną do wysokości gwarancji, zarejestrowana w Anglii i Walii pod numerem 2400969. Numer rejestracyjny spółki na Wyspie Man: 4694F. Adres siedziby: 89 Albert Embankment, London, SE1 7UQ. Numer VAT: 668265007

Dokładamy wszelkich starań, aby przekazywane przez nas informacje były dokładne i aktualne, jednak nie mogą one zastąpić specjalistycznej porady lekarskiej udzielonej konkretnemu pacjentowi. W zakresie dopuszczonym przez prawo organizacja Macmillan nie ponosi odpowiedzialności w związku z wykorzystaniem którychkolwiek z informacji zawartych w niniejszej publikacji, informacji od osób trzecich ani informacji zawartych na podanych stronach internetowych lub do których przedstawiono odnośniki.

Patient Information Forum